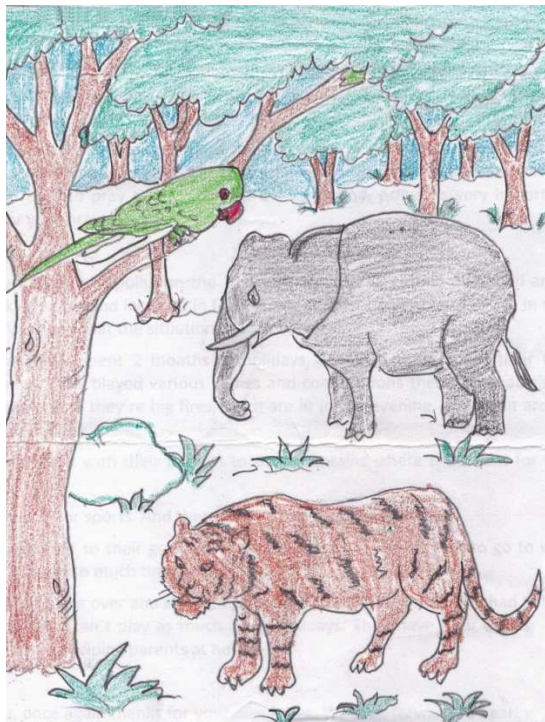

SETKÁNÍ

římskokatolická farnost při kostele sv. Janů v Brně-Bystrci • občasník

namalovala Shalini

**Nevyčítej Bohu, že stvořil tygra,
ale poděkuj mu, že mu nenadělil
křídla. (Indické přísloví)**

**Téma čísla:
Adopce na dálku i nablízko**

Milí farníci,

říká se, že dnešní doba je úspěšná a něco pravdy na tom asi bude. Ze všech stran se na nás valí nějaké úkoly a požadavky, což někdy může vést až k tomu, že pro jedno zapomeneme na druhé. S mírnou nadsázkou řečeno - nemáme ani čas zastavit se.

Mluvíme spíše o tom, co nám chybí aniž si dostatečně uvědomujeme, že toho, čím jsme obklopeni není vůbec málo. Třeba vzdělání považujeme za naprostou samozřejmost a tuzemské děti chození do školy berou povětšinou jako povinnost...

Už několik let v naší farnosti přispíváme na adoptované indické děti. Jednou ročně uděláme sbírku, možná si i jména dětí na nástěnce přečteme. Aniž třeba tušíme v jakých podmínkách žijí. Na dalších stranách se to dozvíme a možná nám to vžene i slzy do očí.

Zahrnujme prosím tyto naše vzdálené ratolesti do svých modliteb.

Ať je nám toto číslo farního občasníku inspirací k zamyšlení, co je bohatství a co chudoba.

redakční tým Setkání

Ohlédnutí

Jak to všechno začalo?

Od roku 1993, kdy Arcidiecézní charita Praha rozběhla program Adopce na dálku, se dostalo pomoci již více než 30 000 nejchudších dětí. Podpora zahrnuje financování školného na základních, středních či vyšších školách, školní uniformu i pomůcky, příj. pobyt na internátu či doučování, mimoškolní aktivity a zdravotní péči.

Asi deset let po zrodu tohoto programu přišla jedna bystrcká rodina s nápadem, že by se mohli zapojit i farníci z kostela sv. Janů. Osvědčené know-how jsme převzali z farnosti Blansko. Od té doby mnozí, malí i velcí, v adventu malují obrázky na pohlednice (celou dobu je pro nás zdarma tiskne MJ servis, za což patří dík p. Janáčkovi).

Pomůžeš nám?

*Jsmo ztraceni kdesi v dálce
válkou v zpuštěném kraji,
jen krutost zdobí samovládců
mrtví kde se nesčítají
a děti s granáty si hrají
když z ruiny školy stoupá dým
Ty, kdo žiješ jako v ráji,
pomůžeš nám, nešťastným?*

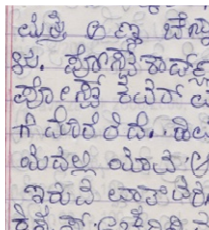
*Zvete nás snad lidským hadem
bloudícím v minovém poli
s epidemií a hladem,
strachu jen jsme apoštoly
pod útočných vozů koly
hříčkou pro zla ambicím
Ty, co plné míváš stoly,
pomůžeš nám, trpícím?*

*Zde kostel byl, už dávno není,
kde lásku přála Svatá Panna
zbývá jen čas na modlení
pro malého Afričana,
místo zvonů vítá rána
podlý střelec, anonym
Ty, kdo věříš v Krista Pána,
pomůžeš nám, ztraceným?*

(J. C.)

Nejde ale zdaleka jen o „předvánoční“ agendu. Dvakrát ročně se dětem posílají dopisy, které je potřeba nejprve vymyslet a potom i přeložit. A když doputuje korespondence z Indie, jednotlivá psaní se přetlumočí, aby se mohla zveřejnit na nástěnkách v kostele i v Arše. Ač se to zvenčí nezdá, celá agenda je rozsáhlá. Byla by určitě škoda, kdyby tato aktivita skončila jen proto, že těm, co se o vše aktuálně starají, takříkajíc dojde dech. Pokud by byl někdo z farníků ochoten přiložit aspoň částečně ruku k dílu, ať se přihlásí na faře u pastorační asistentky. **-pš-**

Mezi oblíbenými školními předměty adoptovaných dětí se často objevuje jazyk KANNADA (viz obrázek s ukázkou z Ranganathova dopisu). Kannadské písmo se používá k zápisu jihoindického jazyka. Jedná se o tzv. slabičné písmo, které bylo vytvořeno, podobně jako většina indických písem, na základě historického písma bráhmí. Kannadské písmo nerozlišuje velká a malá písmena. Kannadštinu tvoří **15 samohlásek** (jedenáct základních, dvě dvojhlásky, dvě polohlásky) a **36 souhlásek**. (www.wikipedia.cz)

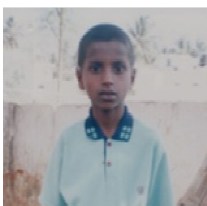

Avinash (* 1992; adoptován v letech 2002-2009).

Chtěl by být knězem, sociálním pracovníkem, inženýrem nebo obchodníkem.

Žil v Shikaripuře, později v Tandagundě. Měl velký zájem o studium, jeho nejoblíbenějšími předměty byly: přírodopis, angličtina, jazyk kannada, matematika a věda. Baví ho fotbal, studium, četba a hry. Má dva starší sourozence. Matka byla zprvu v domácnosti, pak pracovala v zemědělství. Otec, který později prodával koberce, nevydělal dost peněz ani na základní potřeby rodiny. Chlapec dokončil povinnou školní docházku a začal studovat na přípravce ke studiu na VŠ, a proto vstoupil na kolej. Absolvoval všech 11 tříd a jako hlavní předmět si dále vybral humanitní vědy. Po ukončení 1. ročníku přípravy na univerzitu už v dalším studiu pokračoval bez podpory sponzorského programu.

Ranganath (* 1995; → 2002-2013)

Chtěl by být policistou, učitelem, inženýrem.

Žil v Alkole, později v Sharavathi Nagar. Mezi jeho oblíbené předměty patřily: jazyk kannada, sociální vědy, matematika. Záluby: fotbal, tanec, kreslení.

Pracovitý chlapec byl už na začátku adopce poloviční sirotek, matka pracovala jako nádenice a její mzda stačila jen na chléb. Ač sama bez vzdělání, chápala jeho důležitost a těšil ji synův pokrok ve škole. V Ranganathových devíti letech však matka náhle zemřela a hoch zůstal se dvěma sourozenci. Pěči o ně převzala jejich teta.

Ranganath měl všechny výhody projektu, navštěvoval školu, naučil se číst a psát a také měl mnoho příležitosti rozvíjet svoje dovednosti pro budoucí život. Postoupil až do 11. třídy a přihlásil se do přípravy na VŠ. Přestože ta už byla nad jeho síly, vzdělání mu pomohlo najít si práci pomocníka hlavního elektrikáře v autoopravně.

NAPSALI NÁM

„Dozvěděl jsem se, že chcete podpořit mé další vzdělání. Měl jsem z toho radost. Moji rodiče byli také velmi potěšeni a pozdravují vás. Děkuji za Vaši laskavou pomoc. Z vašich příspěvků mi organizace pomohla koupit knihy, tašku, uniformu a boty.“ **Avinash**

„Mám velkou radost, že podpoříte mé další vzdělání. Jsem vám navždy zavázán. Každé ráno po vykoupání se modlím k Bohu. Dostal jsem všechny věci, které potřebuji. Do školy chodím denně. Když něčemu nerozumím, poradím se s mým třídním učitelem. Z vaší finanční podpory jsem zaplatil školné, koupil si knihy, uniformu a další vybavení. Někteří lidé od Vás přijeli do Shimogy a já jsem potkal Vašeho kardinála Miloslava Vlka a dostal jsem od něho pozhěnnání. Jsem šťastný, že jsem se mohl setkat s kardinálem.“ **Ranganath**

„Modlím se za váš život a štěstí. Moji rodiče vám budou navždy vděční.“ **Nancy**

„Především mě potěšilo, že jste se za mě modlili. Vždycky vám budu vděčná za všechnu vaši lásku ke mně.“ **Bhagya**

Nancy (* 1992; → 2002-2004)

Chtěla by se stát řeholní sestrou.

Byla hodnocena jako šikovná a talentovaná dívka. Mezi její záliby patří tanec, kriket, ruční práce, četba. Psala nám krásné dopisy v jazyce kannada, k nim přikládala obrázky a fotografie.

Vyrůstala s jedním bratrem v katolické rodině. Otec si převydělával jako sezónní nádeník u dráhy, později získal lepší postavení. Matka byla v domácnosti. Po dvou letech se finanční situace rodiny výrazně zlepšila a účast v Adopci na dálku byla ukončena.

Bhagya (* 1992; → 2003-2014)

Chtěla by se stát učitelkou.

Dobře se učila a kromě toho vynikala ve sportu.

Vyrůstala s o dva roky starším bratrem a o 3 roky starší sestrou.

Rodina vlastnila dům a pole, kde

pěstovali rýži. Jejich půda ale nebyla příliš úrodná a vše záviselo na monzunových deštích. Otec a matka byli námezdní dělníci.

Od roku 2009 Bhagya pokračovala ve studiu na vyšším stupni a poté, co školu ukončila, pokročila do 2. stupně přípravy na univerzitu.

Shalini (* 1996; → 2004-2016)

Chtěla by být lékařkou, zdravotní sestrou, úřednicí nebo učitelkou.

Bydlela v Anandpuře. Oblíbené předměty: matematiku, jazyk kannada a vědy. Jako koníček uvedla skákání.

Vyrůstala se třemi mladšími sourozenci a starala se o ně, když rodiče coby námezdní dělníci nebyli doma.

Pilně se učila, aby dosáhla co nejlepších známek. Nastoupila do přípravy na univerzitu, kde si vybrala humanitní předměty. Podpora sponzorského programu byla ukončena poté, co jako učitelka nastoupila v mateřské škole ve městě Holenarsipura.

NAPSALI NÁM

„Byla jsem velmi šťastná, když jsem uslyšela, že mi pomůžete, abych mohla chodit do školy. Koupila jsem si všechny školní potřeby na tento rok z vašich příspěvků. Jsem moc vděčná za vaši laskavost. Denně se modlím za vaše dobré zdraví. Posílám vám sladkou pusu.“

Shalini

„Jsem rád, že jste mě podpořovali v mém studiu, a že se mi proto podařilo dosáhnout mého cíle. Děkuji vám a modlím se za vás každý den.“

Venkat

„Mám velkou radost v srdci z toho, že jste mě adoptovali. Ať Pán Ježíš požehná vám i vaši rodině.“

Anandkumar

„Děkuji vám za vaši lásku, hluboký zájem o mě, pomoc, především za vaše oběti, které děláte kvůli mně. Moc prosím o modlitby za mého nemocného bratra.“

Nagaraj

„Děkuji vám moc za vaši podporu v mém vzdělání. Mám velké štěstí, že jsem vaším adoptivním dítětem. Stále na vás myslím v mých každodenních modlitbách.“

Madava

Venkat (* 1990, → 2005-2014)

Chtěl by být učitelem či inženýrem. Snaživý, tichý, milý a kamarádský chlapec vyrůstal se třemi sourozenci. Jeho rodiče vlastnili malé hospodářství a museli těžce pracovat,

aby všechny děti uživil. I proto si jich vážil a hodně jim pomáhal.

Měl velkou touhu studovat, aby v životě něčeho dosáhl. Po úspěšném ukončení střední školy pokračoval diplomovým studiem na polytechnické škole. Po završení studia absolvoval praxi ve stavební firmě.

Anandkumar (*1989; → 2007-2009)

Chtěl by být obchodníkem nebo učitelem.

Anandkumar vyrůstal se třemi sourozenci a jako malý byl dost zlobivý. Mezi jeho záliby patřil tanec. Rodiče neměli dost peněz, aby ho mohli

posílat do školy. Otec si přivydělával jako nádeník, později našel práci jako horník. Maminka byla v domácnosti.

Teprve později pochopil, že škola je velmi důležitá a začal se hodně snažit.

V 18 letech navštěvoval 6. třídu a měl dobrý prospěch. V roce 2009 se finanční situace v rodině zlepšila a účast v projektu Adopce na dálku byla ukončena.

Nagaraj (*2000; → od 2009)

Chtěl by být lékařem.

Vyrůstal se dvěma sourozenci, starší bratr měl rakovinu krve. Otec pracoval jako policista, matka byla v domácnosti. Rodina je velmi chudá, nemají vlastní dům ani půdu, snaží se přečkat zlé časy.

Učil se velmi dobře, rozuměl si se spolužáky a všichni ho měli rádi. Za oblíbené předměty považoval jazyk kannada a přírodní vědy. Rád tančí, zpívá, recituje, kreslí, čte. Je šikovný ve sportu, zvláště v běhu. Zúčastnil se státní srovnávací soutěže ve všeobecných znalostech a byl velmi úspěšný.

NAPSALI NÁM

„Děkuji vám mockrát za lásku a podporu v mém vzdělávání. Stále na vás vzpomínám v denních modlitbách.“

Anisha

„Dali jste mi možnost studovat ve skvělé škole. Nezapomenu na vaši pomoc nikdy až do konce života.“

Amar

„Dali jste mi příležitost studovat a dosáhnout mého cíle.“

Akshata

„Nikdy nezapomenu na vaši pomoc s mým vzděláním. Prosím, požehnejte mi, ať mám dobré známky u všech zkoušek.“

Suvarna

„Právě vaše štědrost mi dala naději na lepší budoucnost a zlepšení mého postavení ve společnosti. Upřímně vám děkuji.“

Stephen

„Díky vaší podpoře mohu pokračovat ve vzdělávání. Umožní mi lepší budoucnost.“

Balamani

„Z celého srdce vám děkuji za to, že jste mě přijali za svého syna.“

Sivaram

Madava (*2004; → od 2008)

Chtěl by být inženýrem.

Měl trochu zvláštní povahu, rád si hrál. Vynikal ve sportu, oblíbil si angličtinu. Šikovný na kreslení, učil se pilně a ve škole dosahoval dobrého hodnocení.

Neměl sourozence. Otec zemřel a jeho psychicky nemocná matka byla v péči psychiatra v útulku pro chudé. Madava proto potřeboval, aby se o něho někdo staral. Bydlel ve školním domově.

Anisha (*1999; → 2009-2014)

Toužila se stát inženýrkou.

Má staršího bratra, otec pracoval za denní mzdu u sousedů na poli, maminka je upoutána na lůžko. Mají jednu krávu a na poli pěstují ořechy areka.

Ráda tančí, získává ceny v běžeckých soutěžích - 1. místo. Učila se dobře.

Amar (*2000; → 2015-2017)

Chtěl by se stát učitelem.

Má tři sourozence. Otec i matka pracovali jako námezdní dělníci. Rodina se pravidelně zapojuje do aktivit pro lidi ze slumů v Bijapurě.

Nadaný zpěvák, rád hrál venkovní hry, zvláště kriket; na vysvědčení v 9. třídě měl nejlepší výsledky z výpočetní techniky a z jazyka kannada.

Akshata (*1999; → 2015-2017)

Chtěla by být učitelkou.

Má o rok mladší sestru. Otec trpí epilepsií, matka je námezdní dělnice. Patří

jim malé pole, kde pěstují obilí.

Ráda tančí a dobře zpívá. Má ráda zvířata. Za oblíbený předmět ve škole považovala matematiku, měla dobrý prospěch.

Pomáhala ostatním s úkoly a o všechno se ráda dělila s druhými. Dívka byla provdána.

Suvarna (*1994; → 2015-2016)

Chtěla by být inženýrkou. Její oblíbený předmět je fyzika, učí se výborně a získala řadu ocenění za zpěv, tanec, kvízy, je

skromná a tichá. V roce 2016 úspěšně ukončila studium.

Má o šest let mladšího bratra. Rodina je velmi chudá, nevlastní žádnou půdu, otec je řidič auta a vydělává velmi málo, matka je bez vzdělání.

ZNAMENÍ DOBRA A KRÁSY

„I když někdy musíme čelit tragédií nebo nemocem v osobním, oblastním nebo mezinárodním měřítku, což nás někdy může zanechat v beznaději nebo apatii, podívejme se za hranice viditelného světa, jakkoli pochmurný se může zdát. A objevme znamení dobra a krásy, naděje, radosti všude tam, kde se lidé snaží dělat to nejlepší. Tradice obdarování často inspiruje radost a pocit soudržnosti.“

sestra Carmel Rita A.C.,

ředitelka centra CVSC Mangalore

Stephen (*1995; → od 2015)

Chtěl by být strojním inženýrem.

Má dva sourozence. Jeho otec pracuje

jako námezdní mechanik, matka jako námezdní dělnice.

Dobrý a aktivní, má mnoho přátel, studuje polytechniku i obor výroba s použitím počítačové techniky a design počítačového softwaru. Studium ho velmi baví, má dobré známky ve všech předmětech, jeho oblíbeným předmětem je tamilština.

Balamani (*2009, → od 2017)

Chtěla by být lékařkou.

Vyrůstá se dvěma sourozenci. Její otec pracuje jako malíř-natěrač.

Maminka je v domácnosti.

Jejím oblíbeným předmětem jsou přírodní vědy, koníčkem je čtení knih.

Velmi talentovaná dívka, ráda se učí a živě se zajímá o všechno, co se děje v jejím okolí, účastní se různých školních soutěží a patří v nich k nejlepším.

Sivaram (*2000; → od 2017)

Chtěl by být inženýrem.

Má dva sourozence. Otec i matka pracují jako námezdní dělníci. Jeho rodi-

na čelí finančním problémům, nemají dost často ani na jídlo. Pracují na poli, ale jen v období dešťů, v ostatních ročních obdobích se musejí za prací stěhovat.

Jeho oblíbeným předmětem je matematika, koníčkem je kriket.

Velmi talentovaný a těžce pracující chlapec, nelituje vynaložit velké úsilí k dosažení toho, pro co se rozhodl.

Cokoli jste učinili pro jednoho z nejmenších...

Půlmilionová štědrost

V rámci projektu Adopce na dálku naše farnost uhradila nejen školné už pro šestnáct dětí, ale jednorázově jsme podpořili i některé projekty. Během šestnácti let jsme ročně v průměru přispěli přibližně jednatřiceti tisíci. Celkově šlo o částku 506 250 korun.

2002 – na školné: 14 978 Kč • 2003 – na školné: 22 615 Kč, na stavbu školy v Shimoze: 2600 Kč • 2004 – na školné: 20 495 Kč, na pomoc po ničivé vlně tsunami: 600 Kč • 2005 – na školné: 29 284 Kč, na odstranění dětské práce: 4500 Kč • 2006 – na školné: 25 260 Kč • 2007 – na školné: 30 620 Kč • 2008 – na školné 36 632 Kč • 2009 – na školné: 40 443 Kč, na zdrav. školu sv. Ignáce: 2500 Kč • 2010 – na školné: 41 677 Kč, na zdrav. školu sv. Ignáce: 4500 Kč • 2011 – na školné: 40 038 Kč, na chráněné dílny v Indii: 2000 Kč • 2012 – na školné: 39 606 Kč • 2013 – na školné: 35 173 Kč • 2014 – 36 173 Kč • 2015 – na školné: 29 901 Kč • 2016 – na školné: 32 207 Kč, na komunitní rozvoj a komplexní rozvoj žen i jejich rodin v oblasti Chikmagalur: 6 000 Kč • 2017 – na školné: 30 258 Kč, pro děti i dospělé v Honavaru: 4000 Kč. **Pán ať odplatí štědrost všem, kteří do těchto sbírek přispěli. I těm našim farníkům, kteří přes Adopci na dálku podporují jiné děti.**

-pš-

ADOPTCE NABLÍZKO

Spolek SADBA (Salesiánská asociace Dona Bosca) vznikl v roce 2005 a umožňuje mladým ve věku 18–35 let zapojit se na několik týdnů až na jeden rok do činnosti salesiánských zařízení pro děti a mládež ve světě - mj. v Angole, Bulharsku, Ekvádoru, Jižní Indii, Kongu, Mexiku, Německu či V. Británii. Dobrovolníci pracují s dětmi a mládeží, vedou kroužky, připravují akce. Podílejí se na výuce a doučování a na manuálních pracích. Dobrovolník nejprve absolvuje osmitýdenní přípravu. Adoptce nablízko (dále AN) podporuje dobrovolníky, kteří se rozhodli věnovat nejpotřebnějším. Doposud jich bylo vysláno téměř 200. Každé vyslání je však spojeno s určitou finanční zátěží (vyškolení, letenky, očkování, atp.). Projekt AN umožňuje adoptovat dobrovolníky a tím pomoci potřebným a chudým dětem ve světě. Více na www.adopcenablizko.cz **-km-**

Co se dělo (nejen) v naší farnosti

Novoroční benefiční koncert v našem kostele přinesl výtěžek 16 005 korun. Putoval na Ligu vozíčkářů v Brně. • Farní charita děkuje štědrým dárcům za vánoční cukroví a finanční prostředky pro potřebné v naší farnosti – rozneslo se 37 balíčků a rozdalo 17 726 Kč. • V Arše letos byly už tři cestovatelské podvečery, a to na téma: „Kappadokie – země prvních křesťanů“, „Hory Černé Hory“ a „Pěší poutě na Velehrad ve 21. století“ •Koncem ledna začala příprava ke svátosti biřmování • V pátek 16. března se konala Křížová cesta Údolím oddechu • Únorová sbírka na Svatopetrský haléř vynesla 32 916 Kč. • V neděli 18. března proběhl v našem kostele Večer chval v podání bystrcké scholy • Slůňata si 24. března vyšlápla po stopách barona Trencka. • Vernisáží začala 25. března v Arše výstava „První svatě přijímání v proměnách času“. Potrvá do konce dubna. • Klub seniorů od svatých Janů si vyšel 27. března na vycházku okolím Kohoutovic.

Z našeho farního úřadu

Z vody a z Ducha svatého se narodili:

- 14. 1. Jakub Miklík
- 14. 1. Jonáš Hugo Planička
- 28. 1. Františka Gajová
 - 4. 2. Alena Balejová
- 18. 2. Marián Beszédeš
- 25. 2. Apolena Anna Marie Káldy
- 11. 3. Richard Pavčík
- 18. 3. Vincent František Jadrný
- 31. 3. Marcela Koláčková
- 31. 3. Petr Vostal

Do náruče našeho Otce se vrátili:

- 12. 12. Vladimíra Švarcová
- 13. 12. Růžena Konečná
 - 2. 1. Miloš Konečný
 - 2. 1. Anna Bartlová
 - 3. 1. Renata Špinarová
- 18. 1. Miloš Havlíček
- 22. 1. Zdeněk Řezníček
- 23. 1. Josef Medek
 - 9. 2. Rudolfa Vejrostová
- 21. 3. Ján Hrabovský

-em-

Příště: Čas dovolených • Předběžná uzávěrka: 10. 6. 2018

SETKÁNÍ – občasník farnosti u sv. Janů; pro vnitřní potřebu; ZDARMA. Vydává římskokatolický farní úřad Brno-Bystrc. Příspěvky, náměty a připomínky předávejte osobně na faře nebo pište na farabystrc@volny.cz. Spolupracovaly: E. Máchová, K. Malinková, J. Mrkvová. Vedoucí redakčního týmu: P. Šoba. Jazyková korektura: L. Moravcová. • Uzávěrka tohoto čísla: 29. 3. 2018, vyšlo: 15. 4. 2018. Příští číslo vyjde v červnu 2018. www.faby.cz